

Ik ben politieagent sinds 8 jaar.

Wanneer ik kijk naar de verklaringen die mijn collega's hebben afgelegd heb ik wellicht niet zo veel toe te voegen.

Wat ik steeds terug zie komen is dat mijn collega's het over de onveiligheid hebben. Dat je je zorgen niet kenbaar kunt maken over hoe het er binnen de organisatie aan toe gaat. En dat klopt. Ik zie van alle gebeuren wat echt fout gaat zonder dat er een plaats is waar ik dan kan delen.

Ik zie verhalen voorbij komen in de nadere verklaringen over discriminatie. Dat is zeer herkenbaar. Ik ben zelf van buitenlandse afkomst. Onder het mom van 'het is maar een grapje' worden er allerlei opmerkingen over mijn huidskleur en afkomst gemaakt. Ook vrouwelijke collega's hebben er last van dat er veel dubbelzinnige opmerkingen worden gemaakt. Wanneer je dan vrouw bent én je hebt een andere huidskleur dan heb je het echt moeilijk.

Natuurlijk gaan veel van de verklaringen over het politiegeweld. Ik kan dat alleen maar bevestigen. Het zijn de opdrachten van de politieleiding die door agenten en ME-ers worden uitgevoerd. Stelt u zich eens voor dat dit niet zo zou zijn. Dan zouden de ME toch niet op deze wijze handelen? Ieder kan zien dat het buitensporig geweld is. Doet de ME dat massaal uit zichzelf, terwijl de leiding er tegen is? Dat is ondenkbaar! Dat zouden ze dan vantevoren hebben afgesproken zonder dat de leiding dat weet? Dat is onmogelijk!

Iedereen die logisch nadenkt ziet dus dat dit door de politieleiding gecoördineerd is. Men heeft besloten dat er direct een golf aan geweld over de demonstranten wordt uitgestort. Dat er vervolgens van de kant van de demonstranten ook tegengeweld wordt gebruikt, wat trouwens vaak gewoon zelfverdediging is, is natuurlijk logisch.

Ik zie ook in verklaringen terug dat het sinds de coronacrisis erger is geworden. Dat is ten dele waar denk ik. De discriminatie en het seksisme was er al lang. Het is nu alleen zichtbaarder geworden omdat het minder in het verborgene gebeurt. Het richt zich nu vooral op collega's die tegen het geweld tegen de demonstranten zijn. Deze collega's liggen eruit en staan extra bloot aan pesterijen waarbij discriminatie en seksisme een rol spelen.

Tijdens de opleiding lijkt het allemaal nog heel mooi. Ik was gemotiveerd en wanneer ik eens gepest werd over mijn afkomst dacht ik dat ik gewoon moest wennen aan de cultuur binnen het politiekorps en dat het later wel beter zou worden. Ik was blind voor alle misstanden. Maar op een bepaald moment kon ik er niet meer omheen dat het echt heel erg mis is binnen de organisatie.

Nu met corona wordt het dus opener gedaan en zichtbaarder voor me dat de politieleiding niet bereid is er iets aan te doen. Toen ik vervolgens zag dat het geweld in opdracht van de leiding werd uitgevoerd werd het mij duidelijk dat ik binnen de organisatie niets meer te zoeken heb.

Ik weet van verschillende collega's dat zij net als ik op zoek zijn naar ander werk. Misschien wanneer er een leegloop plaatsvindt dat er dan wat veranderd. Aan de andere kant denk ik dat die kans klein is wanneer ik zie wat voor agenten er nu van de opleiding komen. Ik heb weinig hoop dat die zich verzetten tegen de cultuur binnen het korps. Het is duidelijk dat de toelatingseisen minder streng zijn geworden of dat men het niet meer zo nauw neemt met de eigen toelatingseisen.

Maart 2021

Mijn verklaring mag anoniem geplaatst worden.

*Deze verklaring is op schrift gesteld aan de hand van het mondelinge verhoor. Omdat gebruik is gemaakt van transcriptiesoftware kan er sprake zijn van taal- en/of spellingfouten, waarvoor onze excuses